

Madrid, pendent dels resultats socialistes

Les eleccions autonòmiques del País Valencià i les Illes Balears i les municipals del Principat tenen més importància estratègica que mai per a l'aparell federal del PSOE. Al País Valencià i a les Illes s'aboquen esforços per evitar les majories absolutes del Partit Popular, i al Principat es viuen com un assaig del pròxim octubre que projecta la imatge de Pasqual Maragall.

El PSPV, que fa un any preveia que les eleccions del 25 de maig serien pràcticament un test per comprovar el seu avanç electoral amb vista a eleccions futures, s'ha trobat, de colp, amb la possibilitat d'encapçalar el futur Govern de la Generalitat Valenciana, un executiu que en tot cas hauria de compartir un govern que necessitaria la col·laboració d'Esquerra Unida - l'Entesa i del Bloc, si aquesta darrera coalició supera la barrera del 5% dels vots necessaris per estar present a les Corts Valencianes. L'eufòria que es respira a la seu socialista, al carrer Blanqueres de València, és evident.

El PSPV, de la mateixa manera que el PP amb Francesc Camps, ha hagut de fer una llarga precampanya per donar a conèixer el seu candidat, Joan Ignasi Pla. Els socialistes, en la pràctica, però, estan en campanya des de fa molt de temps. Una altra coincidència amb el PP és que els respectius engranatges estatals, conscients de la importància estratègica del País Valencià en els resultats estatals, han entrat en tromba en les eleccions valencianes. El passat 9 de maig José Luis Rodríguez Zapatero va obrir la campanya a València amb un míting a la plaça de bous. El secretari general del PSOE assegurava en el seu parlament que durà "aigua per a València". Intentava, així, mitigar un dels ills dels socialistes en aquestes eleccions, el de l'assetjament a què els ha sotmès el PP pel seu contradictori posicionament quant al transvasament de l'Ebre. Aquesta campanya d'atac als socialistes, tanmateix, ha perdut força els darrers mesos, superada mediàticament per altres esdeveniments.

Malgrat la contínua presència de l'aparell de Madrid, el candidat Joan Ignasi Pla ha volgut també marcar les distàncies amb un discurs clarament diferenciat del de l'anterior president socialista de la Generalitat Valenciana, Joan Lerma. Pla reclama un nou model de finançament que siga menys carregós per als valencians i l'establiment de relacions entre els presidents i candidats socialistes de l'antiga Corona d'Aragó per enfortir els lligams a l'Eix Mediterrani.

El PSPV té, però, també, altres objectius prioritaris a banda de l'assalt a la presidència de la Generalitat. Les diputacions de València i d'Alacant, ara en mans del PP, podrien canviar el seu color polític després d'aquest diumenge 25 de maig.

La revàlida a les Illes. El PSIB-PSOE de Francesc Antich té en aquestes eleccions la seva revàlida vital, que li pot permetre seguir governant. Com en el cas del PP, els interessos suprabalears també hi tenen un pes fonamental. Per al PSOE de Zapatero és molt important mantenir la presidència del Govern balear. No en va, el líder socialista espanyol ha posat d'exemple sovint l'esforç i capacitat d'Antich al capdavant del Pacte de Progrés. Implícitament s'entén que potser en les pròximes eleccions generals haurà de fer un joc polític semblant al del Pacte balear si vol ser el president del Govern espanyol. I, a més i en sentit contrari, en cas que el PP recuperàs el poder illenc, aquest seria sens dubte un cop molt dur per a l'estratègia general del PSOE. Per aquesta raó, doncs, Zapatero ha rectificat inesperadament la seva

agenda de mítings arreu de l'estat per fer-ne algun més a les Illes. La previsió inicial, que era d'un sol míting a Balears –realitzat el passat dia 12–, ha estat modificada, i així s'ha informat de la previsió d'un segon aquesta setmana a Menorca. Pot ser simplement un enfortiment de la campanya per contrarestar la massiva afluència de dirigents del PP, però en qualsevol cas és una mostra clara de la importància que té el resultat d'aquestes eleccions a Balears per al PSOE.

El PSIB, el partit a les Illes, basa l'estratègia local en l'atac al Govern central i al PP per "perjudicar els interessos dels ciutadans de Balears", acusant-lo de fer "catastrofisme econòmic" amb la manipulació de tota mena d'estadístiques. Alhora, el Partit dels Socialistes s'erigeix com a única opció que pot assegurar la defensa eficaç dels interessos balears. En aquest sentit, el PSIB anuncià a inici de la campanya que "havia aconseguit" que Zapatero es comprometés personalment a "omplir de contingut" el règim especial balear i, també, a augmentar l'autogovern illenc. En aquest mateix sentit, el PSIB i Antich aixequen la bandera de l'ecotaxa com a símbol d'autoestima de país i, alhora, de demostració de l'aposta per defensar els interessos generals de la societat enfront dels "interessos particulars", en referència a la ferotge oposició de la cúpula de les organitzacions empresarials hoteleres en contra de l'impost.

En un altre àmbit, també intern, el PSIB té en aquestes eleccions el repte de confirmar l'estratègia partidista d'aquesta legislatura, això és, la conversió del que era el PSOE balear tradicional en un partit fortament arrelat, seguint l'exemple del seu líder. En paraules prou usuals d'Antich: "Ser més PSIB que no PSOE." Per aconseguir-ho realment, els resultats electorals no sols haurien de permetre-li mantenir la presidència, sinó també –i sobretot– incrementar força el suport a la part forana de Mallorca.

Les esperances del PSIB són créixer i augmentar considerablement el nombre de vots, amb un parell de diputats més, i que, alhora, el PP perdi 3 diputats (que passi dels 28 actuals als 25), de manera que quedi sense opcions de pacte amb cap partit per arribar a la majoria absoluta (per a la qual se'n necessiten 30). Així,

A dalt, Joan Ignasi Pla, candidat del PSPV-PSOE a la presidència de la Generalitat Valenciana. Al costat, Francesc Antich, president del Govern balear, el qual intentarà revalidar els resultats que el van portar al Govern.

RAFAEL GIL / JOAN CELLA

el PSIB refermaria la condició de líder del Pacte de Progrés. Si no, sap que el paper decisiu seria, amb moltes probabilitats, novament per a UM. Confia que el partit liderat per Maria Antònia Munar, arribat el cas, tornaria a avaluar que li convé més el pacte amb els socialistes i la resta dels partits de l'esquerra que no tornar als antics acords amb el PP.

Les primàries de Maragall. El PSC-PSOE s'ha abocat a plantejar la campanya com a trampolí definitiu per aconseguir que Pasqual Maragall arribi a l'anhelada presidència de la Generalitat de Catalunya. El PSC ha estat tradicionalment la primera força municipal al Principat en nombre de vots, amb molta força a les grans ciutats i conurbacions metropolitanes. Aquesta força municipal, que no trontolla, s'ha posat al servei de la campanya general de Maragall.

Durant aquesta legislatura, la comoditat que proporciona governar amb majoria absoluta en molts ajuntaments de ciutats importants ha permès al PSC rellevar alguns dels seus alcaldes més veterans i carismàtics, com en el seu dia va fer Pasqual Maragall amb Joan Clos a l'alcaldia de Barcelona. Aquest és també el cas dels ja exalcaldes de Girona, Joaquim Nadal, o de Granollers, Manuel Royes. Les eleccions hauran de validar aquests relleus, i els sondejos semblen indicar que no hi haurà gaires dificultats.

A la recta final de la campanya, el PSC, doncs, afronta les eleccions municipals amb certa tranquil·litat i sabent-se reforçat pel duel entre Aznar i Zapatero en la política espanyola. Fins i tot, els atacs que el president espanyol fa contra les tesis federalistes de Maragall són un element de refermament pel discurs dels socialistes a Catalunya.

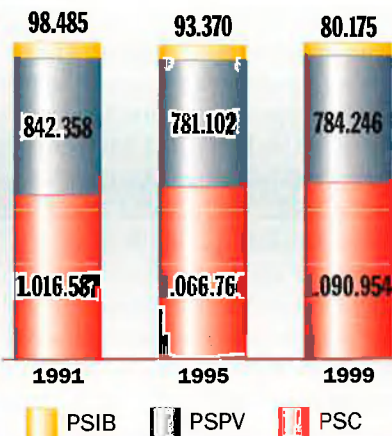

RICARD CUSAT

Joan Clos, alcalde de Barcelona, torna a ser candidat del PSC-PSOE. Els socialistes aspiren a repetir els bons resultats municipals del 1999 amb vista als comicis del Parlament.

Eleccions locals

Nombre de vots del PSOE

Tot i les bones perspectives en aquestes eleccions municipals, però, els dirigents del PSC volen lluitar contra un possible excés de confiança del seu electorat. Al 1999 els socialistes van obtenir els millors resultats municipals, ja després de molts anys de govern en grans ciutats. I ara, de fet, les expectatives dels socialistes no són pitjors que fa quatre anys, sobretot si es té en compte l'actual context de la proximitat de les eleccions al Parlament de Catalunya, en les quals per primera vegada no es presenta Jordi Pujol. Així, en àmbit general, els grans municipis on governa el PSC no sembla que hagin de canviar de partit a l'Ajuntament; en el pitjor dels casos es pot perdre alguna majoria absoluta o

es retallaran distàncies amb els partits amb què ha governat en coalició. Des de la cúpula socialista catalana, per tant, no es vol transmetre excessivament, al seu electorat, aquest optimisme en els resultats, ja que podria provocar un cert relaxament per la confiança en una victòria segura.

Es des d'aquesta perspectiva que cal situar algunes declaracions del dirigent del PSC, Pasqual Maragall, que han aixecat molta polseguera en aquesta campanya. En un míting a Mataró, el dirigent socialista rescatava el fantasma de la immigració espanyola per retreure a CiU i a Jordi Pujol un suposat "nacionalisme ètnic". Aquestes declaracions van comportar la rèplica crítica de totes les

formacions polítiques. Maragall, però, sense retractar-se'n, ha aconseguit amb la seva capacitat de campanya de carrer deixar la polèmica en segon terme.

El PSC també ha augmentat, gairebé en un centenar, el nombre de llistes presentades, tot i que continua sent la segona força, darrere de CiU, quant a implantació territorial i a nombre de regidors. Precisament, un dels principals objectius dels socialistes és incrementar la seva presència territorial, per reforçar el vot al PSC fora de les àrees metropolitanes de Catalunya. I és que l'element territorial ha estat sempre un dels factors que, en part, explica que els socialistes no hagin aconseguit fins ara la presidència de la Generalitat.

Cines Babel
Cines Albatros

Cines Albatros

BOWLING FOR COLUMBINE

De Michael Moore

Si presentes aquesta butlleta tindràs el següent preu especial:

Si ets subscriptor d'EL TEMPS:
4€ de dilluns a dijous
i 4,40€ cap de setmana
(cal acompanyar justificant de pagament)

Si ets lector d'EL TEMPS:
4€ de dilluns a dijous

Pl. Fra Lluís Colomer, 4. VALÈNCIA

